

Дата прийняття:	12/02/2019
Дата набуття статусу остаточного:	12/02/2019 (Комітет)
Назва:	<u>CASE OF RYKLIN AND SHAROV v. RUSSIA</u> (Applications nos. 37513/15 and 37528/15)
Зміст:	<p>21 квітня 2015 року заявники разом з трьома іншими особами надіслали письмове повідомлення в офіс мера Москви про намір провести демонстрацію з 15 тисячами учасників 6 травня 2015 року до 22 години на Болотній площі. Після закінчення строку, встановленого для надання відповіді місцевою владою, 28 квітня 2015 року заявники написали лист до мерії, в якому зазначалося, що вони вважають, що захід на 6 травня 2015 року був погоджений мером. 27 квітня 2015 року Департамент регіональної безпеки і боротьби з корупцією Москви зателефонував заявникам і запропонував провести цю подію на іншій вулиці. 30 квітня 2015 року Департамент листом повторив цю пропозицію. Організаторів заходу також попередили, що, якщо вони відмовляться від цієї пропозиції, їм не буде дозволено проводити публічні заходи взагалі.</p> <p>За словами заявників, вони поінформували всіх можливих учасників демонстрації про його скасування шляхом розміщення інформації в Інтернеті та через інші засоби зв'язку.</p> <p>Приблизно о 19 годині 6 травня 2015 року обидва заявники прибули на Болотну площу, де побачили зібрання в кількості п'ятдесяти осіб. Зі слів заявників, під час одноособових демонстрацій демонстранти дотримувались встановленої законом дистанції для їх проведення. Заявники вважали, що кожен із них проводив одноособову демонстрацію, яка не вимагала попереднього погодження органів влади. Через кілька хвилин заявників заарештували і відвезли до відділення поліції. Надалі їм було пред'явлено обвинувачення в</p>

	<p>організації та проведенні групового громадського заходу без попереднього погодження з органами місцевої влади. Суди першої інстанції визнали заявників винними у вчиненні правопорушення та призначили їм покарання у вигляді 10 діб адміністративного арешту. Основним мотивом для прийняття такого рішення було встановлення факту організації та проведення демонстрації заявниками та п'ятдесятьма особами без попереднього погодження з органами місцевої влади. За результатами апеляційного оскарження рішення суду першої інстанції висновок суду першої інстанції був залишений в силі. Заявники також стверджували, що при розгляді їхніх справ судами не було дотримано принципу неупередженості, адже сторона обвинувачення не була присутня на судових засіданнях, а функцію прокуратури фактично перейняли на себе суди.</p>
<p>Констатоване порушення (стаття):</p>	<p>Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд) стосовно обох заявників.</p> <p>Порушення статті 10 у поєднанні зі статтею 11 Конвенції (право на свободу вираження поглядів та на свободу зібрань та об'єднань) щодо обох заявників.</p>